

ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ

Εορτασμός 25^η Μαρτίου 2019

Κύριε Διευθυντά, φίλοι συνάδελφοι, αγαπητά μας παιδιά,

Διπλή εορτή εορτάζουμε σήμερα. Τον Ευαγγελισμό της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας και την Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Θα ήθελα, να καταθέσω δύο σκέψεις, που αφορούν κατά πρώτον στην αγάπη μας προς το πρόσωπο της Παναγίας και ακολούθως στην αγάπη μας προς την πατρίδα μας, την Ελλάδα. Στην Παναγιά μας, εκφράζουμε όλη μας την αγάπη ως μητέρα στοργική που ξέρει να παρηγορεί τον ανθρώπινο πόνο αλλά και ως «Υπέρμαχο Στρατηγό» που σκέπει και υπερασπίζεται τα τείχη της πόλης, τα τείχη της πατρίδας μας της Ελλάδας.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι για την Ορθοδοξία μας μία εορτή με σπουδαιότατο θεολογικό και σωτηριολογικό νόημα, το οποίο πρέπει να τονίζεται κάθε φορά που η Εκκλησία μας εορτάζει τούτη την Άγια μέρα. Το «γένειτό μοι κατά το ρήμα σου» που είπε η Παναγία μας προς τον ίδιο τον Θεό, είναι, τελικά, η ελεύθερη συγκατάθεση της ανθρωπότητας για την ενανθρώπιση του Θεού. Με τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου παίρνει σάρκα ο Ίδιος ο Θεός και μπαίνει σε εφαρμογή το, από δημιουργίας κόσμου, σχέδιο του Θεού για την ενανθρώπησή Του. «Σήμερον της σωτηρίας ημών το κεφάλαιο και του απ' αιώνος Μηστηρίου η φανέρωσις..» ακούμε στο απολυτίκιο της ημέρας, «ο Υιός του Θεού , Υιός της Παρθένου γίνεται...». Και ενώ όλος ο κόσμος, αδυνατεί να συλλάβει τον τρόπο τούτου του σχεδίου, εν τούτοις αντιλαμβάνεται την μέγιστη αξία του. Γι τούτον τον λόγο ο Ευαγγελιστής Λουκάς προφητεύει στο Ευαγγέλιο «Χαίρε Κεχαριτωμένη» μικρή και άσημη μέχρι χθες Μαρία, «ο Κύριος» είναι σίγουρα μαζί σου και από την ώρα του Ευαγγελισμού και στο εξής θα σε μακαρίζουν όλες οι γενεές των ανθρώπων.

Τούτη την κορυφαία στιγμή της Ορθόδοξης Πίστεως μας, θέλησαν να συνδέσουν οι Έλληνες με μία άλλη κορυφαία στιγμή του έθνους μας: την Επανάσταση των Ελλήνων έναντι στον Τούρκικο ζυγό.

Αιώνιες θα μείνουν οι μορφές των Ελλήνων αγωνιστών οι οποίοι έχουν ήδη καταχωρηθεί από την Ιστορία στο Πάνθεον των ηρώων. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Αθανάσιος Διάκος, Παπαφλέσσας, Οδυσσέας Ανδρούτσος, Νικηταράς, Γεώργιος Καραϊσκάκης στη στεριά, αλλά και Κωνσταντίνος Κανάρης, Ανδρέας Μιαούλης, Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα,

Δημήτριος Παπανικολής, Ανδρέας Πιπίνος στον ναυτικό αγώνα στη θάλασσα. Πλήθος επώνυμων και ανώνυμων αγωνιστών θυσιάστηκαν ή θησίασαν το βιός τους, ώστε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι.

Αγαπητά μου παιδιά, θα σας κάνω μια εξομολόγηση. Κάθε φορά που πλησιάζει μία εθνική επέτειος τρέμω για... όλους τους ήρωες που θυσίασαν τη ζωή τους για να «ματαιπωθεί» τούτος ο τόπος «Ελλάς», όπως γράφει ο Μακρυγιάννης. Τρέμω μην έλθουν από τα βάθη του Κάτω Κόσμου, και βλέποντας τα χάλια του Πάνω Κόσμου μας, τρίζουν τα κόκαλά τους! Είναι θλιβερό σε κάθε εθνική επέτειο οι ήρωες νεκροί μας να βλέπουν μελαγχολικά πόσο πολύ δεν τους μοιάζουμε στη ζέση για την πατρίδα. Χάσαμε τα ίχνη, και σιγά σιγά χάνουμε το βηματισμό που μας φέρνει ως το '21.

Λένε πως η ιστορία είναι η επιστήμη – και η τέχνη μπορούμε να προσθέσουμε – που μελετά τα χνάρια που ζούν περισσότερο από εμάς. Τα ίχνη που μας δείχνουν από που προερχόμαστε, ώστε να ξέρουμε και προς τα που πρέπει να πάμε. Έτσι ο σοφός λαός μας λέει για τούτα τα ίχνη ότι είναι «Των μπροστινών πατήματα, των πισινών γεφύρια». Κάποιοι, όμως, σε τούτον τον τόπο έχουν βαλθεί να σβήσουν τα ίχνη μας, να στρεβλώσουν την ιστορία, να μας κάνουν να μην ξέρουμε που πατάμε και προς τα που τραβάμε. Έτσι, απυξίδωτοι να βαδίζουμε απροσδιόριστα στο άγνωστο μέλλον.

Όλοι εκείνοι που προσπαθούν να σβήσουν τα χνάρια του μαρτυρικού και ένδοξου '21, έχουν ανέβει, με κομματικές πλάτες, σε θώκους ψηλούς και με κάθε λογής παρεμβολές ελέγχουν τα λεγόμενα «μήντια», προσπαθούν να θαμπώσουν την μνήμη της Ελληνικής Επανάστασης του Γένους. Οι νέοι μας μένουν ανιστόρητοι και καθώς είναι άπηροι λόγω του νεαρού της ηλικίας τους, πορεύονται ως τυφλοί, ακολουθώντας τα κελεύσματα αλλότριων συμφερόντων.

Ο λαός μας, ιδιαίτερα ο κόσμος της νεολαίας, έχει ανάγκη από φως και ελπίδα. Φως και ελπίδα μας προσφέρει άπλετα η μελέτη του '21. Ας εντυφήσουμε ξανά και ξανά στις πρωτογενείς πηγές της ιστορίας.

Τη σημερινή μας εορτή θα θέλαμε με ιδιαίτερη σπουδή να αφιερώσουμε στους ιερωμένους πρωτεργάτες και εθνομάρτυρες της Πατρίδας μας. Αθανάσιος Διάκος, Παπαφλέσας, Πατριάρχης Γρηγόριο ο Ε΄, και Γερμανός Επίσκοπος των Παλαιών Πατρών, είναι μόνο ενδεικτικά ορισμένοι από το πλήθος των ρασοφόρων που με το αίμα τους θεμελίωσαν την Επανάσταση του 1821.

Αγαπητοί μου μαθητές, οι καιροί που ζούμε είναι χαλεποί. Τι είναι όμως η σημερινή κατάσταση της Πατρίδας μας συγκρινόμενη με τα ζοφερά χρόνια της σκλαβιάς; Λέγει ο Γέρος του Μοριά στα «Απομνημονεύματα» που υπαγόρευσε στον Γεώργιο Τερτσέτη:

«Αφού χαλιώνοντας η Κωνσταντινούπολις επυκνώθη ολούθε το σκοτάδι της δουλείας, συνέβη εις την ελληνικήν φυλήν, ότι συμβαίνει την νύκτα εις τον κόσμον, που η ώρα η πλέον σκοτεινή, η πλέον θαμπή της νυχτός είναι η ώρα που σιμώνει το φως της ημέρας.»

Αλλά το φως του γλιτωμού δεν έρχεται μόνο του. Πρέπει να το ζητήσουμε και να μοχθήσουμε να το φέρουμε στην ζωή και στο πνεύμα μας. Χρειάζεται επίπονη και επίμονη προσπάθεια για να αναστήσουμε μέσα μας το '21 διότι το '21 έχει πληγωθεί πολύ. Πρέπει να κλείσουμε τις πληγές του, για να κλείσουν και οι δικές μας πληγές, ως έθνος. Πληγώνοντας το παρελθόν, πληγώνουμε και το παρόν και το μέλλον, αντίστροφα μελετώντας το παρελθόν, γνωρίζουμε το παρόν και φωτίζεται και το μέλλον.

Σας ευχαριστώ